

1 פקודת המילואות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935

1. השם הקצר

פקודה זו תקרא פקודת המילואות לזמנים קצרים על יבול (בטחון), 1935.

2. פירוש

בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר:
"חברה מאושרת" פירושה בנק או חברה אחרת שנרשמו עפ"י פקודת החברות, 1929, ונתאשרו ע"י שר האוצר לפי הוראותיה של פקודה זו.
"מילוא לזמן קצר" פירושו מילוא הנפרע במלואו במשך שנים עשר חדש מיום נתינתו.

3. סמכותו של שר האוצר לאשר חברה

רשאי שר האוצר לפי הכרעת דעתו ובאותם התנאים שימצא לנכון להטיל, אם בדרך כלל או לגבי בנק מסויים או חברה מסויימת, לאשר כל בנק או חברה לצורך פקודה זו אם נתברר לו שמצבם הכספי של הבנק או החברה הוא איתן ואם דעתו נוחה מהתנאים שלפיהם עומדים הבנק או החברה ליתן מילואות לזמנים קצרים.

4. רישום שעבודים על יבולים וכו'

(1) חברה מאושרת שקבלה מאדם כל יבול או תוצרת חקלאית אחרת, בתורת בטחון למלוא לזמן קצר שהלותה לו, הרי המסמך היוצר את השעבוד יחתם בשתי העתקות ע"י המשעבד בפני בא כחה של החברה.
(2) מחובתה של החברה להניח למשמרת במשרדה העתקה אחת משטר השעבוד ולהגיש את ההעתקה השניה בתוך עשרים ואחד יום לקצין המחוז של הנפה שבה מצויים הנכסים הכלולים בשעבוד.
(3) משיקבל קצין המחוז העתקה משטר השעבוד בצרף המס הקבוע ירשמנה אצלו מיד, וינהל בצורה הקבועה ספר שיקרא ספר הרישום של שעבודי יבול שבו ירשמו פרטים על כל השעבודים שנתקבלו על ידו, וקצין המחוז ישלח לחברה קבלה על הרישום.
(4) כל אדם יהא רשאי לעיין בספרי הרישום של שעבודי היבול ולהעתיק קטעים הימנו לאחר תשלום המס הקבוע.

5. מה פעולתו של רישום שעבוד

(1) רישומו של שעבוד בהתאם להוראות סעיף 4 של פקודה זו יהווה שעבוד ראשון ובטחון לזכותה של החברה המלווה, והעובדה שבשעת יצירת השעבוד היו הנכסים הכלולים בשעבוד קיימים או בלתי קיימים או שנרכשו או לא נרכשו ע"י המשעבד לא תשמש התנגדות לזכותה של החברה:

בתנאי ששום דבר האמור בזה לא יפגע: -

(א) בכל תביעה של ממשלת ישראל למסים או לכסף הנגבה כמסים או בכל תביעה של כל בעל מקרקעים

לדמי שכירות או לכסף הנגבה כדמי שכירות, או

(ב) בזכויותיו של קונה בתום לב תמורת דבר ערך מבלי שידע על קיום השעבוד, או

(ג) בזכויותיהם של מקבלי משכנתאות קודמים, או

(ד) בזכויותיו של כל אדם המחזיק בשעבוד קודם בתום לב.

(2) משנרשם שעבוד על ידי קצין המחוז, הרי כל אדם העוסק בנכסים הכלולים בשעבוד, דינו כדין מי שידע על קיום

6. יש למסור הודעה על פרעון המלוה

מיד לאחר שנפרע מילוח שניתן על יסוד שעבוד עפ"י פקודה זו, תרשום זאת החברה מיד בהעתקת שטר השעבוד השמורה במשרד החברה ובמשך עשרים ואחד יום מתאריך הפרעון תודיע על כך לקצין המחוז, ועם קבלת ההודעה ירשום קצין המחוז מיד את דבר הפרעון בספר של שעבודי היבול.

7. עונשו של העוסק בנכסים משועבדים

(1) כל המעביר לאחרים נכסים הכלולים בשעבוד שנרשם עפ"י פקודה זו או המנסה לעשות זאת, או העוסק בהם או המנסה לעסוק

בהם ולא קבל תחלה רשות בכתב לכך מאת החברה, יהא צפוי בצאתו חייב בדין לקנס שלא יעלה על חמשים לירות.
(2) שום דבר האמור בסעיף זה לא יהא בו כדי למנוע את החברה מלהזדקק לכל תרופה משפטית אחרת הנתונה לפי כל פקודה או חוק אחרים הנוהגים באותה שעה.

8. חברה מאושרת רשאית לדרוש מלווה הצהרה חוקית

(1) בטרם תתן חברה מאושרת מילוח המובטח ביבול או בתוצרת חקלאית, רשאית היא לדרוש ממבקש המילוח למסור הצהרה חוקית בפני נוטריון צבורי בה יפרט את כל השעבודים או ההסכמים למכירות בעתיד הנוגעים לאותו יבול או לאותה תוצרת חקלאית.
(2) כל המוסר הצהרה כדלעיל והוא יודע שהיא כוזבת בפרט חשוב, או שאינו מגלה בהצהרה פרטים בדבר כל השעבודים או ההסכמים למכירות בעתיד הנוגעים לאותו יבול או לאותה תוצרת חקלאית, יאשם בעברה ולכשיצא חייב בדין יהא צפוי לקנס שלא יעלה על מאה לירות או למאסר לתקופה שלא תעלה על שנה אחת.

9. סמכות שר האוצר להתקין תקנות

(1) יכול שר האוצר להתקין תקנות לביצועה של תכליותיה של פקודה זו.
(2) ביחוד ומבלי לפגוע בכללות הסמכות דלעיל יכולות אותן תקנות לקבוע הוראות בדבר: -
(א) הצורה שבה ינהלו את ספר הרישום של שעבודי היבול, וכן
(ב) האגרות שיש לשלם בעד כל פעולה, ענין או דבר שיש לעשותם או לקיימם עפ"י פקודה זו.

(סוף הפקודה)